



■ «الَّذِي خَلَقَ فَسَوَىٰ وَ الَّذِي قَدَرَ فَهَدَى»

مراحلی که خداوند در این آیه از نظر تقدم و تأخیر بیان می‌کند، عبارت‌اند از: تقدم آفرینش بر سامان‌بخشی (آراستن، نظم و ترتیب دادن) تقدم اندازه‌گیری و ساختار منظم ویژه‌ی موجودات (قانون‌مندی) بر هدایت خاص همه‌ی موجودات برای رسیدن به هدف خاص که متناسب با ساختمان وجودی ویژه‌ی آن‌ها (تقدیر) است.

■ «إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيلِ وَالنَّهَارِ لِآيَاتٍ لَّا ولِيُّ الْأَلْبَابِ

کسی می‌تواند حقیقت جهان را به درستی دریابد که اهل تعقل و خردورزی باشد. برای خردمندان، پدیده‌های نظام آفرینش، آیه و نشانه‌ی حکمت و تدبیر خالق آن‌ها است.

الَّذِينَ يَذَكُّرُونَ اللَّهَ قِياماً وَقَعُوداً وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

ویژگی‌های خردمندان به ترتیب: ۱- ذکر و یاد همیشگی و در همه حال به یاد خدا بودن (توحید عبادی)، ۲- تفکر در نظام آفرینش رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بِاطْلَالٍ سَبَّاحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

نتیجه‌ی تفکر خردمندان در نظام آفرینش: بیهودگی و عبث بودن در جهان راه ندارد (تفکر در نظام آفرینش، علت در ک عدم بیهودگی جهان است).

عمل خردمندان پس از هدفدار دانستن هستی: تنزیه ذات باری تعالی و درخواست محافظت از عذاب

■ «وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمَرُّ مَرَّ السَّحَابِ صَنْعُ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْلَمُونَ»

خداؤند، پس از سخن گفتن از حرکت کوهها که مانند ابرها در حرکت‌اند (ذکر نکات علمی) می‌فرماید که هر چیزی را استوار ساخته است: روابط مستحکم و نظم استوار جهان. طبق این آیه نیز هر یک از موجودات جهان، دارای ساختار منظم ویژه‌ی خود هستند.

■ «إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَا بِقَدْرِهِ»

هر یک از موجودات جهان، دارای ساختار منظم ویژه‌ی خود (اندازه‌ی معین، خصوصیات ویژه و قانون‌مندی خاص خود) هستند و بر مبنای این تقدیر و قانون‌مندی خلق و ایجاد شده‌اند. قضای الهی، متناسب با تقدیر است.

■ «خَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَأْيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ»

وقتی به روابط مستحکم و نظم استوار جهان می‌نگریم، در می‌یابیم که جهان بر حق و درستی استوار است، یعنی دارای هدف معین است.

- ۵- همه‌ی آیات این درس پیرامون این نکته است که بیان، چلوه و نشانه‌ی کلمت و تدبیر فراست و این امر نیازمند تفکر و تعقل در پدیده‌های بیان است.
- ۶- وقتی در گزینه‌ها، «حق» بودن بیان و «باطل» نبودن آن، در کثرت یک‌دیگر قرار بگیرند، تفاوت آن‌ها این است که در حق بودن می‌گوییم: بیان، دارای هدف و قانون‌مندی است و در باطل نبودن می‌گوییم: بیهودگی و عبث بودن از بیان دور است. یعنی فعل ما در معنای «حق»، مثبت و در معنای «باطل»، منفی است.
- ۷- سافتار منظم ویژه‌ی موجودات از سه آیه برداشت می‌شود: «واللَّهِ قدر فَهُدِيْ - اتَّا كُلَّ شَيْءٍ فَلَقَنَهُ بَقَدْرِهِ - صَنْعُ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ»

در پیام آیات این درس به هند نکته توجه نمایید:

- هر با صحبت از «تقدير» شد، به مفهوم «سافتار منظم و ویژه»، «خصوصیات و ویژگی‌های معین» و «قانون‌مندی» بیان پی می‌بریم.
- هر با صحبت از «استوار» و «مقام» بودن بیان شد، آیه‌ی «صنعت الله الذي اتقن كل شيء» مردوز است.
- هر با صحبت از «حق» بودن یا «باطل» نبودن بیان شد، به مفهوم «قانون‌مندی» و «هدف‌داری» پی می‌بریم که شاخصه‌ی اصلی بیان است و نشانه‌ی کلمت و تدبیر الحق است.
- استسلام، نظم و هدفمندی مفروقات بیان نشانه‌ی «کلمت و تدبیر» فالق آن است.

آن گاه که به روابط مستحکم و نظم استوار جهان می‌نگریم، معتقد می‌شویم که جهان، یک مجموعه‌ی هدفمند است که از آن به تعبیر می‌شود و پیام آیه‌ی شریفه‌ی یاری رسان‌ما در این اعتقاد است.

- ۲ صنع الهی - «صنع الله الذي أتقن كل شيء انه خبير بما تفعلون»
- ۳ صنع الهی - «خلق الله السماوات والأرض بالحق ان في ذلك لآية للمؤمنين»

کسی می‌تواند حقیقت جهان را به درستی دریابد که، که پیام آیه‌ی شریفه‌ی حاکی از آن است.

- ۱ عقلانیت و خردمندی در او حاکم باشد - «ان في خلق السماوات والارض و اختلاف الليل والنهار ...»

۲ عقلانیت و خردمندی در او حاکم باشد - «خلق الله السماوات والأرض بالحق ان في ذلك لآية للمؤمنين»

- ۳ نظم و قانون مندی بر این جهان، معلوم ذهن او باشد - «ان في خلق السماوات والارض و اختلاف الليل والنهار ...»

۴ نظم و قانون مندی بر این جهان، معلوم ذهن او باشد - «خلق الله السماوات والأرض بالحق ان في ذلك لآية للمؤمنين»

هر جا استحکام و نظمی به چشم بخورد، جای پایی از در عمق جان بهره‌مند از بصیرت می‌نشینند تا از صمیم درون، فریاد برآورد و بگوید:

- ۱ حکمت و تدبیر - «ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانك فقنا عذاب النار»

۲ هدفمندی - «ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانك فقنا عذاب النار»

- ۳ حکمت و تدبیر - «سبح اسم ربك الاعلى * الذي خلق فسوى * و الذي قدر فهدى»

۴ هدفمندی - «سبح اسم ربك الاعلى * الذي خلق فسوى * و الذي قدر فهدى»

هر یک از موجودات جهان، دارای است که پیام آیه‌ی شریفه‌ی ترسیم کننده‌ی آن است.

- ۲ قانون مندی خاص - «انا كل شيء خلقناه بقدر»

۳ پیچیدگی خاص خود - «انا كل شيء خلقناه بقدر»

از آیه‌ی شریفه‌ی «وتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمَرَّدٌ مَّرْسَابَاتٍ» کدام مفهوم دریافت می‌شود؟

- ۱ خداوند کوهها را برو استوارترین و پایدارترین شکل خود خلق کرد و در حالی که ابرها به شدت در حرکت‌اند.

۲ انسان کوهها را پایدار و ساکن می‌بیند و در حالی که ابرها در حرکت‌اند و این دلیل بر قانون مندی جهان هستی است.

- ۳ تصور بر ثابت بودن کوهها، امری نادرست است و زمین و آن چه بر روی آن است، مانند ابرها پیوسته در حرکت‌اند.

۴ حرکت ابرها و سکون کوهها، نشانی از قانون مندی جهان است و هر دو معلول وجود پروردگار جهان‌اند.

اگر بگوییم: «هریک از موجودات جهان، دارای قانون مندی خاص است که بر مبنای آن قانون مندی، پا به عرصه‌ی وجود گذارده است.» و «خدای متعال هر چیزی

را استوار ساخته است.» به ترتیب، پیام کدام آیات را ترسیم کرده‌ایم؟

- ۲ «صنع الله الذي أتقن كل شيء» - «الذي احسن كل شيء خلقه»

۱ «انا كل شيء خلقناه بقدر» - «صنع الله الذي أتقن كل شيء»

- ۳ «الذي احسن كل شيء خلقه» - «الذي احسن كل شيء خلقه»

اگر گفته شود: «آفریت‌ش پدیده‌ها، مقدم بر سامان بخشی به آنان است.» به پیام کدام آیه توجه شده است؟

- ۲ «خلق الله السماوات والأرض بالحق»

۱ «انا كل شيء خلقناه بقدر»

- ۳ «الذي خلق فسوى و الذي قدر فهدى»

اگر گفته شود: «غبت آفرینی از پدیده‌های جهان، به دور است.» پیام کدام آیه ترسیم شده است؟

- ۲ «ما خلقنا السماوات والأرض و ما بينهما إلا بالحق و أجل مسمى»

۱ «صنع الله الذي أتقن كل شيء انه خبير بما تفعلون»

- ۳ «ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانك فقنا عذاب النار»

اگر بگوییم: «کسی می‌تواند حقیقت جهان را به درستی دریابد که عقلانیت و خردمندی در او حاکم باشد.» پیام کدام آیه را ترسیم کرده‌ایم؟

- ۲ «ان في خلق السماوات والأرض و اختلاف الليل والنهار لآيات لاول الألباب»

۱ «افحسبتم انما خلقناكم عبثاً و انكم اليها لا ترجعون»

- ۳ «ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور»

«خلقت محکم و استوار در نظام آفرینش» که حاکی از وجود پدیده‌ای «مدبر و حکیم» است، از دقت در کدام آیه مفهوم می‌گردد؟

- ۱ «ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر هل ترى من فطور»

۲ «ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانك فقنا عذاب النار»

- ۳ «وتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمَرَّدٌ مَّرْسَابَاتٍ»

۴ «ان في خلق السماوات والأرض و اختلاف الليل والنهار لآيات لاول الألباب»

با توجه به آیات شریفه‌ی «ان فی خلق السماواتِ والارضِ و اختلافِ اللیلِ والنھارِ لایاتِ لاولی الالبابِ * الذین يذکرون الله قیاماً و قعوذاً و علی جنوبھم و یتفکرُون فی خلق السماواتِ والارضِ ربنا ما خلقت هذا باطلاً سبحانکَ فَقَنَا عذابَ النارِ» دومنین ویژگی خردمندان و نتیجه‌ی آن می‌باشد.

۱ تفکر در آفرینش - هدفدار و قانون‌مند یافتن هستی

۲ همیشه و در هر حال به یاد خدا بودن - هدفدار و قانون‌مند یافتن هستی

۳ تفکر در آفرینش - تزییه ذات باری تعالی و درخواست محافظت از عذاب

۴ همیشه و در هر حال به یاد خدا بودن - تزییه ذات باری تعالی و درخواست محافظت از عذاب

نکات

مهم درس

صلفات کتاب درس

۱۲-۸

یکی از سوال‌های اصلی هر نوجوان و جوانی این است که: «ما در چگونه جهانی زندگی می‌کنیم؟» پاسخ این سؤال در نگاه وی به زندگی تأثیر می‌گذارد و به برنامه‌ها و تصمیم‌های او جهت می‌دهد.

با وجود نشانه‌های الهی در پدیده‌های پیرامون، هر کس خردمندی پیشه نکند و به درستی نیندیشد، زیان آن را خواهد دید و جایگاه خود در جهان را نخواهد شناخت: این همه نقش عجب بر در و دیوار وجود / هر که فکرت نکند، نقش بود بر دیوار (ان فی خلق السماواتِ والارضِ و اختلافِ اللیلِ والنھارِ لایاتِ لاولی الالباب)

۱ داشتن اجزای خاص و معین (تقدیر)

۲ داشتن آرایش مخصوص به خود (الذی خلق فسوى)

۳ داشتن کار مخصوص و وظیفه‌ی معین

۴ پیوستگی و ارتباط میان وظایف و مستولیت‌ها به طوری که مکمل و ادامه‌ی کار یک‌دیگرند و به تنها‌ی ناقص و ناتمام‌اند.

۵ وجود هدف خاص که آن را از سایر سامان‌دهی‌ها و همکاری‌ها جدا می‌کند.

ویژگی‌های
موجودات
در جهان
قانون‌مند:

شاخصه‌ی اصلی: هدف (غایت) است که مجموعه‌ها را به یک نظام تبدیل می‌کند و در همه‌ی اجزا و فعالیت‌های یک مجموعه حضور دارد. بدون هدف، پیوستگی، ارتباط و هماهنگی معنا ندارد و مجموعه‌ی دارای نظام، شکل نمی‌گیرد (خلق الله السماواتِ والارض بالحق - ربنا ما خلقت هذا باطلاً).

اگر هدفمندی در کار نباشد، تمام فعالیت‌ها عیث، بیهوده و باطل می‌شود و اگر هدفمندی باشد، مجموعه‌ی فعالیت‌ها، ثمر بخش، هدفمند و حق می‌گردد.

خالقی آگاه، خبیر و حکیم مناسب با هدفی که در نظر دارد (ابتدا هدف بوده)، اجزا را به وجود می‌آورد و با طرح و نقشه و برنامه‌ی معین، همکاری‌ها را شکل می‌دهد تا آن هدف و غایت محقق شود.

اگر با استاد سخن، سعدی علیه‌الرحمه، هم آorman شده، بگوییم:

«ین همه نقش عجب بر در و دیوار وجود هر که فکرت نکند، نقش بود بر دیوار»

پیام کدام آیدی قرآن را انیس جان خود کرده‌ایم؟

۱ (الذی خلق فسوى و الذی قدر فهیدی)

۲ (خلق الله السماواتِ والارض بالحق ان فی ذلك لایة للمؤمنین)

۳ (ان فی خلقِ السماواتِ والارضِ و اختلافِ اللیلِ والنھارِ لایاتِ لاولی الالبابِ)

۴ (وَتَرَى الْجَبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُّرُّ مَرَّ السَّحَابِ صَنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ)

«شاخصه‌ی اصلی» پدیده‌ها و مجموعه‌های بزرگ و کوچک جهان که در همه‌ی اجزا و فعالیت‌های آن مجموعه حضور دارد، از دقت در کدام آیه، مفهوم می‌گردد؟

۱ (ربنا ما خلقت هذا باطلاً)

۲ (سبحانکَ فَقَنَا عذابَ النارِ)

۳ (إنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ... لَآيَاتٍ)

خطبی ۹۰ نجع البلاعه

۱- بدیع و بی سابقه بودن خلقت: او خداوندی است که موجودات را آفرید، بدون این که از هیچ نمونه‌ی آماده و پیش ساخته‌ای ایده بگیرد.

۲- آیت و نشانه بودن موجودات چه جان دار و چه بی جان بر حکمت و تدبیر الهی: آثار صنع و نشانه‌های حکمتی در نوآوری‌های بی سابقه و خلقت بی نظیرش هویداست. هر یک از موجوداتی که خدا آفریده، با زبان بی‌زبانی خالق خود را معروفی می‌کند و تدبیر خدا را باز می‌گوید، دلالتش بر وجود خدا همواره استوار است (آن فی خلق السماوات والأرض ... لأيات لاولى الألياب - الحمد لله المتجلّى لخلقه بخلقه).

۳- وجود نظم مشخص و تقدیر و اندازه‌ی معین و متناسب با هدف در هر موجود: همه‌ی مخلوقات را بر اساس مقیاس و نظم مشخص آفرید (و الذی قرر فهدی) و در آفرینش آن‌ها طوری اندازه‌ها را برقرار کرد که محکم و استوار بماند و از هم فرو نپاشند (علت). (صنع الله الذي انقض كل شيء).

۴- طراحی ساختار هر موجود به بهترین وجه ممکن و وجود هماهنگی میان تقدیر و هدف: هر چیزی را به بهترین شکل طراحی کرد (صُورَكِم فاحسن صورَكِم) و آن گاه بدان نظم و ظرافت بخشید و آن را در مسیر انجام وظیفه و دست‌یابی به هدف خاص وی هدایت کرد (فسوئی و الذی قدر فهدی).

۵- تجاوز نکردن موجودات از تقدیر الهی و حرکت در چهارچوب هدف: همه‌ی این کارها (آفرینش مخلوقات) بر اساس مقیاس، نظم مشخص و بهترین شکل آن‌ها و هدایت بدان جهت بود که هیچ‌یک از مخلوقات از محدوده و چهارچوب تعیین شده از جانب خداوند (تقدیرات) تجاوز نکند و برای رسیدن به مقصد موردنظر کوتاهی ننماید و اگر خداوند به او دستوری داد، انجام دادنش بر وی دشوار نباشد و سرکشی نکند.

ویژگی‌های
خلقت
خداوند:

هواستان باشد در این خطبی یک رابطه و همود دارد و آن این است که ویژگی‌های شماره‌ی (۳) و (۴) یعنی وجود نظم مشخص، تقدیر و اندازه‌ی شماره‌ی (۵) یعنی تجاوز نکردن موجودات از تقدیر الهی، فقط مرتبط با معین و هماهنگی میان تقدیر و هدف است.

بیوستگی، ارتباط و هماهنگی آن گاه معنا دارد که در کار باشد و به بیان علی (ع)، زبان بی‌زبانی جامدات هم معزوفی آفریدگار است و برقراری اندازه‌ها در آفرینش پدیده‌ها به منظور آفریده‌ها است.

۱۱۴
ردیفه ۶

۲ تدبیر - تدبیر - استوار ماندن

۱ هدف - قدرت - مخلوق بودن

۳ تدبیر - قدرت - مخلوق بودن

۳ هدف - تدبیر - استوار ماندن

«عدم تجاوز مخلوقات از محدوده و چهارچوب تعیین شده و سرکشی نکردن در برابر دستور خداوند» به بیان علی (ع)، بدان جهت است که خدای متعال آثار صنع و نشانه‌های حکمتی در نوآوری‌های بی سابقه و خلقت بی نظیرش، هویدا و نمایان سازد.

۱۱۵
ردیفه ۷

۱ آثار صنع و نشانه‌های حکمتی در نوآوری‌های بی سابقه و خلقت بی نظیرش، هویدا و نمایان سازد.

۲ با پدید آوردن موجودات، برهان آفریدگاری و دلیل خداوندی خود را برای همیشه به خداجویان ارائه دهد.

۳ همه‌ی مخلوقات را بر اساس مقیاس، نظم مشخص و اندازه‌های مخصوص و متناسب با هر یک از آن مخلوقات آفرید.

۴ موجودات را بدون این که از هیچ نمونه‌ی آماده و پیش ساخته‌ای ایده بگیرد و از کار خالق دیگری که پیش از وی جهانی آفریده باشد، آفرید.

۱۱۶
ردیفه ۸

به بیان حضرت علی(ع) در نهج البلاعه «عدم تجاوز مخلوقات از محدوده و چهارچوب تعیین شده از جانب خادوند حاکی از آن است که»

۱۱۷
ردیفه ۹

۱

۱ خدای متعال این نظام را از روی الگوی از قبل تعیین شده نیافرید.

۲ آثار صنع و نشانه‌های حکمتی در نوآوری و خلقت بی نظیرش هویداست.

۳ مخلوقات در هر زمان با دلالتی استوار، آفریننده‌ی خود را نشان می‌دهند.

۴ هر مخلوقی در نظام موجود جایگاهی خاص با ویژگی‌های خاص خود دارد.

جایگاه خاص با ویژگی‌های خاص، حاکی از «تقدیر» است. بنابراین گزینه (۴) صحیح می‌باشد.